

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřít oprávněnosti. Nejvyšší soud nesdílí právního názoru rekursního soudu, že § 379 ex. ř. předpokládá dolosní jednání dlužníkovu, naopak stačí, že dlužníkovým chováním může být přivoděna změna jeho majetkových poměrů, jež ohrožuje věřitele. Nevylučuje se tedy přímý úmysl dlužníkův, směřující k poškození věřitele, který by jinak v případech, jež ustanovení Šu 379 ex. ř. rovněž má na mysli, nepoužíval zákonné ochrany. V tomto případě jest osvědčeno, že žalovaný 31. prosince 1923 vystoupil ze služeb těžářstva »T.« a žalovaný sám připouští, že nastoupí vedoucí místo v Rumunsku. Tím jest osvědčeno ohrožení žalující strany, neboť přesídlení žalovaného do cizozemska před ukončením rozepře mezi stranami může mít v zápětí maření neb alespoň značné stížení vydobyti pohledávky tvrzené žalující stranou. Tvrzení žalovaného, že před druhou polovicí roku 1924 nebude se moci do Rumunska vystěhovati, ježto pravděpodobně nedostane tam bytu, dále že bude nucen ponechat v tuzemské škole své 4 děti a že stěhování nábytku do ciziny nedá se tak snadno a rychle provést, nejsou než pouhými domněnkami, jež nikterak nevylučují, že v budoucnosti nenastane jejich opak a že nábytek přes to bude vyvezen z tuzemska kdykoli před právoplatným ukončením rozepře o 23.548 Kč 8 h. Za tohoto stavu věci dlužno za to míti, že žalovaná strana ovšem neprokázala, avšak dostatečně osvědčila, že jest ohrožena ve smyslu Šu 379 ex. ř.

Čís. 3365.

Dopravní řád železniční.

Dráha neručí (§ 86 (1) čís. 1 žel. dopr. ř.) za škodu, vzňal-li se obsah dopravovaného nábytkového vozu jiskrou, zalétnuvší z lokomotivy do vozu.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, Rv I 1169/23.)

Nábytkový vůz, v němž žalobce dopravoval své svršky, za dopravy na otevřeném železničním vagonu shořel. Žaloba na dráhu o náhradu škody byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dle Šu 86 (1) čís. 1 a (2) železničního dopravního řádu jest dráha sprostěna ručení za škodu, při přepravě vzniklou, mohla-li z a d a n ý c h o k o l n o s t í vzniknouti z nebezpečí, spojeného s naložením zboží na otevřeném voze, leč že by strana dokázala buď zavinění dráhy, nebo že škoda vznikla způsobem jiným. Tento předpis platí i o zboží, přepravovaném po železnici v soukromém nábytkovém voze, neboť

i nábytkový vůz jest naložen na železničním voze otevřeném, a dráha může ručiti za dostatečnou ochranu před nebezpečím, přicházejícím z venčí, jen u vlastních zavřených vozů. Nábytkový vůz jest vzhledem k předpisům železničního dopravního řádu jenom obalem zboží, naloženého na otevřeném voze, a proto neručí za jeho bezvadnost a dostatečnost dráha, nýbrž strana, jež sama si jej musí opatřiti. Žalobce v reklamaci ze dne 31. října 1919, zaslané ředitelství státních drah, odůvodnil obšírně, že v tomto případě mohla škoda vzniknouti jenom jiskrou, zalétnuvší z lokomotivy Jovnitř nábytkového vozu, tedy z nebezpečí, před kterým by zboží bývalo bylo chráněno naložením do zavřeného vozu železničního; odvolací soud osvojil si toto jeho tvrzení; první soud nad to zjistil, že požár nábytkového vozu vznikl skutečně tímto způsobem. Jelikož zavinění dráhy prokázáno není a tato za jiskření lokomotivy nemůže býti činěna zodpovědnou, jest žalovaná železniční správa prosta ručení za vzniklou škodu podle §u 86 žel. dopr. ř. a jest zbytečno, zabývatí se další její námitkou, opírající se o § 96 žel. dopr. ř.

Čís. 3366.

Provedl-li pokrývač opravu střechy vadně, jest zákazník oprávněn dle §u 1167 obč. zák. domáhati se na něm náhrady nákladu, jenž mu vzešel uvedením střechy v řádný stav. Nárok ten není vázán na lhůtu §u 932 obč. zák.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1924, Rv I 1235/23.)

Žalovaný pokrývač opravil v září 1921 střechu žalobcova domu. V únoru 1922 byla střecha větrem značně poškozena, pročež ji dal žalobce opravit jiným pokrývačem a domáhal se na žalovaném náhrady nákladu za tuto opravu. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů.

S právním názorem odvolacího soudu, že nárok, žalobcem uplatňovaný, není nárokem ze správy, nýbrž nárokem na náhradu škody dle §§ 1295 a 1299 obč. zák., nelze ovšem souhlasiti v této povšečnosti. Právní poměr, vzniklý mezi žalobcem a žalovaným svěřením pokrytí střechy, jest posuzovati podle ustanovení §§ 1165 a násl. obč. zák., a spadají proto pod tato ustanovení i veškeré důsledky, vyvěrající z tohoto právního poměru. Dle ustanovení §u 1167 obč. zák. měl žalobce možnost 1. buď od smlouvy ustoupiti, 2. nebo žádati od žalovaného opravu střechy, anebo 3. žádati přiměřené snížení odměny za práci. Odstoupení od smlouvy nemohlo v tomto případě přijíti v úvahu, poněvadž objednaná práce byla žalovaným již provedena a smluvená odměna žalobcem zaplácena, čímž smlouva došla svého splnění. Žalobce mohl ovšem požadovati, by žalovaný poškozenou střechu uvedl opět do